

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XLII. An Ordo sit vere ac proprie Sacramentum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

ut ea, quæ ibidem Iacobus præscribit.

IV. Qua Vnctio miraculi sanabat va
rios Apostoli; Mar. 6. ea fuit dissimilis ab
hac Sacramentali. Nā ea Marci dabantur
surdis, cœcis, claudis: ab nō Sacerdoti
bus ad solam corporis sanationem: Qui
bus suis, etiam infidelibus. Sacramen
tales tamen Vnctio est recte per illam mi
raculosam insinuata seu adumbrata.

QUÆSTIO XLII.

An sit vere & propriè dictum Sacramentum
ORDINIS?

EXML ANTICHRISTIANISMVS.

VTHREEVS cum suis negat.

CALVINVS cum Melanch. & Caluinistis
ait. Vide Luther. cal. p. 3. q. 105.

CHRISTVS. I. Ego, sicut Ministros
ad prædicandum missi sum, ut misit me Pater
meus; Misit ad docendum & baptizan
dum; ad peccatores vocandoes, & soluen
dos, &c. Sic & Sacerdotes inauguraui
usto: Hoc facite: quo Apostolos ab LXXII.
ceteris Discipulis distinxii Ordine sa
crauione Sacerdotij.

II. 1. Apostoli datam sibi gratiam
grauiiter resuscitarunt per Manuum Im
positionem: Ut, Act. 6. ordinarunt Dia
conos: Act. 13. Episcopos Paulum & Bar
nabam. Act. 14. Cum constituerent eos
Presbyteros, και ποτοντας εστι id est, i. Tim. 4.
Cum impositione manuum Presbyterij. Et
illa est Signum externum.

2. Iam Gratia promissio constat, i.

Tim. 4. Noli negligere gratiam, quæ est. &c.
2. Tim. 1. Admoneo te, ut resuscites gra
tiam.

3. Mandatum quoqueliquet, Act. 13.
Segregate mihi Paulum & Bar. Act. 20. Vobis
Spiritus S. posuit Episcopos. Eph. 4. Ipse de
dit quosdam quidem Apostolos, alios Proph
etas, alios Pastores & Doctores.

III. 1. Impositio illa manuum fiebat
ad Ordinandum; non ad Orandum.
Quia 1. Tim. 4. nulla est mentio oratio
nis. Act. 6. aperta fit distinctio: Cum Ora
sent, primum, deinde Imposuerunt eis ma
nus. Act. 13. Ieiunantes, & Orantes, Impos
entesque illis manus, dimiserunt eos. Ad
hæc illud, i. Tim. 5. Nemini cito manus im
posueris, nullius orationis memine
rit.

Et esto: Fuerit iuncta Chirotoniae
semper oratio; nunquam vlla fit Ordina
tio sine Oratione: cum verba Sacra
mentalia, seu Forma, sit Oratio; Vnde
Mystica preces dicuntur..

2. Deinde quoad promissum gratiae,
diuersus est finis Sacramentorum à me
institutorum: Alia enim sunt ad pecca
tum per se delendum; alia ad gratiam
conferendum per te, & certam ali
quam; licet, si quod inuenierint pecca
tum, id deleat. Talis est Ordinatio, Eu
charistia, &c.

3. Mandatum Ordinationis per chiro
toniam scriptum non est in Euangeliō,
vt à me datum: dedisse me tamen argu
it indubitate usurpatio Apostolica, vt
rei à me Notoriè instituta; quippe quæ
ab alio, nisi à me solo, manare queat.
Nam gratiam & gloriam dat Dominus lo

lus mediate, vel immediate. Gratiae vero me alligasse ad chirotoniam sat constat: quod est Sacramentum instituisse.

QVÆSTIO XLIII.

An Matrimonium sit vere & proprium dictum Sacramentum?

LXIV. ANTICHRISTIANISMVS.

HÆRITICI Veteres, ut Gnost. Manich. &c. negabant Matrimonium, qua contractus est civilis, esse bonum, ut à bono Deo, proinde nec Sacramentum.

LUTHERANI & CALVINIANI aiunt esse bonum à Deo; sed esse Sacramentum negant.

CHRISTVS. I. Matrimonium, quatenus in lege naturæ à Deo institutum fuit, bonum est. Quia, Gen. 2. Non est bonum hominem esse solum: faciamus illi Adiutorium ad prolificandum, ait S. Aug. nam alijs in rebus melius viri à viris adiuuantur.

2. Dei instinctus Spiritu dixit Adam: Propter hoc relinquet homo patrem & matrem cum dilectione naturali; & adharet uxoris sua, cum dilectione Sacramentali: Sicque prophetizauit.

3. Et Ego, Mat. 19. Quod Deus coniunxit, homo non separet. Deus enim bene omnia fecit. Ideo, Iou. 2. nuptias cohene stauit mea & Præsentia, & miraculi operatione.

4. Vnde, 1. Cor. 7. Si nupserit virgo, non peccat. Hocque amplius: Qui matrimonio iungit virginem suam, beneficat. Ideo 1. Tim. 4. hæreticos fore ait, prohibentes nubere. Etc. 5. Volo ego iuniores nubere, filios procreare, matres fam. esse. Hinc, Heb. 11. Honorable connubium. Huc ijt omnis retrò Ecclesia Dei, ibitque.

II. Matrimonium Ego esse iussi Sacramentum.

1. Ego id Institui: quia Apostolus Institutum prædicauit.

2. De nomine, ut Sacramentum:

3. De Re, ut cum Promissione gratiae iunctum.

1. *Sacramentum* appellat; Non solum generatim, ut rem mysteriosam; sicut illius vocis usus est creber in Scriptura, Tob. 12. Dan. 2. Col. 1. 2. Tim. 3. Apoc. 1. & 17. Eph. 1. & 3. quibus in locis non est sermo de propriè dicto & speciali Sacramento: Sed vere & propriè est Sacramentum; Non in coniunctione Mei cum Ecclesia; sed Viri cum femina coniugio, significante tum mysticam unionem mei cum Ecclesia, in charitate, per fidem; tum Rem sacram gratiae nubentibus in Domino collatae ad dilectionem & vinculum insolubile; sicut mea unio cum Ecclesia eam ditat, seruat, beatat Et *Sac. Hoe*, in viris & feminis, magnum est & propriè Sacramentum, quia significans unionem Christi cum Ecclesia, quia & sanctificans viros & feminas. De *Hoc* omnis sermo est Apostoli capite toto.

III. PROMISSIÖNEM. Gratiae uinculum Institutione prædicauit, & commendauit; quæ est Charitas; *Deo autem in Christo & Ecclesia*, quasi dicat, nō quoad coniunctionem meam cum Ecclesia in Conformatitate naturæ: sed in Charitate gratiae, sanctificatis uinitos, magnum est *Sac.* Et propter hoc Donum gratiae Sacramentalis relinquet homo patrem & matrem, queis iungitur amore naturali; nam fortiore, sacratiore vinculo adharet uxoris sua, efficiente id Sacramento. Vnde

